

[Johs. Clausen.]

sig, at dette Lovforslag gennemføres i en Krisetid for Landbruget og under Hensyn til den meget daarlige Høst i 1936. Vi har stillet vore Ændringsforslag i det andet høje Ting, og vi siger, at det kun er en meget ringe Hjælp. Vi mener, at Lovforslaget er principielt forfejlet paa adskillige Omraader, og vi hævder, at der er ført en Politik, som ikke har været tilstrækkelig vaagen med Hensyn til at lette Byrderne for vort største og vigtigste Erhverv, og for en saadan Politik har Regeringen det fulde og hele Ansvar.

Under Hensyn til, at denne Lov, som den højtærede Landbrugsminister sagde, hvilket jeg erkender Rigtigheden af, bør fremmes saa hurtigt som muligt, agter vi ikke fra mit Partis Side at stille Forslag om Henviisning til et Udvalg; da Foraaret snart er inde, skal Lovforslagets Behandling selvfølgelig fremmes saa hurtigt som muligt. Vi har, som sagt, i det andet høje Ting søgt at faa indført de Forbedringer i Loven, som vi mener er nødvendige; det er desværre ikke lykkedes, men vi vil ikke hindre, at Loven hurtigt kan blive vedtaget og blive til Nytte i det snart tilstundende Foraar.

Korsgaard: Jeg er enig med Regeringen og med den højtærede Landbrugsminister i, at det fundamentale for alt Landbrug er Jordens Besaaning. Jeg synes ganske vist, det er noget sent, man fra Regeringens Side er kommet i Tanke om, at der er noget, der hedder Jordens Besaaning ogsaa i dette Foraar. Jeg ved ikke, om det er, fordi Vinteren er trukket saa længe ud og der er kommet Sne i Marts Maaned, eller hvorfor det er, men normalt vilde man jo mange Steder her i Landet have været i Gang med Besaeningen allerede nu, saa jeg synes, det havde været betimeligt, om man noget tidligere havde beskæftiget sig med denne Sag. Ogsaa af en anden Grund synes jeg, det havde været betimeligt, at man noget før havde tænkt paa Saasød; jeg tror nemlig, at man ved at have beskæftiget sig dermed noget før vilde have været i Stand til at fremskaffe Saasød paa billigere Vilkaar end nu. Jeg har haft Opmærksomheden henvendt paa Fremskaffelse af Saasød lige siden Juleferien,

da man havde Tid til at beskæftige sig med den Slags Ting, og som Landboforeningsmand havde jeg den Tanke, om man ikke fra Regeringens Side vilde stille Penge til Raadighed for Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, saa at de ved Hjælp af disse Penge kunde sikre sig Saasød. Det var jo allerede paa det Tidspunkt en kendt Sag, at der paa Grund af den lille Høst i 1936 i mange Bedrifter vilde blive i høj Grad Brug for Saasød, idet man, naar Beholdningerne er knappe, opbruger den Beholdning, man har, paa anden Maade. Derfor fik jeg, som sagt, den Tanke, om der ikke, ved at der blev stillet Penge til Raadighed for Husmandsforeningerne og Landboforeningerne, kunde skaffes disse Foreninger Mulighed for at opkøbe Saasød, som de saa senere kunde videresælge til Medlemmerne af Husmands- og Landboforeningerne. Det vilde jo ikke, hvis det skete paa Kontrakt, kunne medføre betydelig Risiko hverken for de to Landbrugsorganisationer eller for Regeringen, som stillede Pengene til Raadighed, og det er min Opfattelse, at hvis man havde gjort det paa det Tidspunkt, vilde Saasød kunne have været til Stede i større Mængde og til billigere Pris, end Tilfældet er nu.

Den højtærede Landbrugsminister talte om Jordens Besaaning, og jeg er enig med Landbrugsministeren i, at det selvfølgelig gælder om ikke alene for Landbruget som saadant, men for hele Samfundet at faa Jorden besaaet. Men ser man paa det foreliggende Lovforslag, faar man egentlig det Indtryk, at det, Regeringen og den højtærede Landbrugsminister søger at faa besaaet, er de smaa Arealer. Jeg mener nu, at hvis man skal se paa Sagen som en Samfundsopgave, maa det være klogere at faa besaaet de store Arealer end at faa besaaet de smaa, for det er jo nu engang de store Arealer, der giver det største Udbytte.

Regeringen foreslaar her for det første at stille et Beløb paa 2 Mill. Kr. til Raadighed, ikke til Udlaan, men som Tilskud. Jeg ved nu ikke, hvorfor Ministeren har valgt netop 2 Mill. Kr., om det skulde være de 2 Mill. Kr., Ministeren tog fra Kødproducenterne, der brænder Ministeren paa Fingrene, saa han synes, at nu maa de stilles til Raadighed for Landbruget paa anden